

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC ratifica el gir estratègic i l'aposta per la negociació

■ El 97% de les bases aprova una ponència continuista que insisteix en un referèndum pactat, si bé no renuncia a “cap instrument democràtic” ■ Crida a la mobilització i la unitat pels grans consensos

Òscar Palau
L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Amb un suport gairebé unànime de 669 militants (97,24%), per només set en contra (1,02%) i dotze abstencions (1,74%), les bases d'ERC van aprovar ahir la nova ponència política que marcarà l'estratègia del partit en els propers quatre anys, i que consolida el gir marcat en l'anterior conferència nacional de l'estiu del 2018. El document obvia així parlar d'unilateralitat per assolir la independència i ratifica l'aposta per la taula de negociació oberta amb l'Estat, una “eina necessària” que veu com “la millor confrontació democràtica”. “És on sempre hem volgut ser i on clarament la majoria de la societat ens demana que siguem”, defensa. Això sí, en el debat intern de les últimes setmanes s'han introduït alguns matisos en la taula, com ara el fet que s'ha de “combinar” amb la “construcció d'espais de sobirania”, i que “cal establir-hi una metodologia clara i un calendari acordat de reunions que es puguin complir”, a més que es faci “el retorn pertinent” a la ciutadania, i específicament a la militància, dels acords que en sorgeixin.

“Amb aquesta conferència nacional, tornem a demostrar que tenim una proposta d'avantguarda per al país, tant per culminar la república catalana com en les transformacions del dia a dia”, resumeix ahir la secretària general adjunta, Marta Vilalta, en la presentació de la ponència (“el GPS”, la definia) abans de ser votada. Vilalta insistia en les idees marcades sobre com ha de ser una negociació, segons recull el text i es va posar de manifest la vigília en una taula rodona amb diversos experts. D'entrada, deia, “que ningú s'equivoqui: negociar no és renunciar”. A més, assenyalava, el reconeixement del conflicte

Junqueras va tancar ahir la conferència nacional a La Farga de l'Hospitalet, en què ERC ha renovat la ponència política ■ T.A. / EFE

polític fa que el sobiranisme “hagi deixat de ser un afer intern” i sigui “un actor per si mateix”. “Ens arromangarem, volem intentar que funcioni”, conclouia. Això sí, per facilitar que això passi, però també per estar a punt si la taula no dona els fruits esperats en forma de referèndum pactat, en paral·lel ha d'anar acompanyada del “màxim de mobilització popular, per afrontar-la amb la màxima fortalesa”.

La ponència deixa clar, així, que en paral·lel al diàleg cal reforçar la unitat a l'entorn dels “grans consensos de país” (el document en cita una dotzena, entre els quals hi ha l'amnistia, l'exercici del dret a decidir i la república, però també la defensa del català i la lluita contra la corrupció), a més de revitalitzar una “mobilització cívica persistent”, i recorda que ERC no renunciarà “a cap instrument democràtic”, com ara accions de

Les frases

“No ens fa cap por, al contrari: ens fa sentir orgullosos defensar els nostres principis en tots els àmbits de negociació possibles”

“Al final, l'aspiració d'esdevenir un estat independent és indestructible de la defensa dels drets”

Oriol Junqueras
PRESIDENT D'ERC

“La negociació no és la finalitat, sinó una via. Volem poder-la aprofitar, no mereixem que es desmereixi”

Marta Vilalta
SECRETÀRIA GENERAL ADJUNTA D'ERC

Junqueras recorda que tard o d'hora caldrà negociar

Recolzat en una cossa a causa d'una recent operació de genoll, el president d'ERC, Oriol Junqueras, va clausurar ahir el conclave amb un ardit discurs en què va defensar que l'ancestral lluita de Catalunya per l'autodeterminació va “indestructiblement” associada a la millora dels problemes quotidians de la ciutadania, i a la defensa dels seus drets civils i polítics, que veuria “molt més garantits” en una república catalana. Junqueras va renyar els que obliden una cosa o l'altra, i a més va recordar que quan el sobi-

ranisme s'adreça a la comunitat internacional, troba més comprensió quan s'associa als drets humans, la fi de la repressió, la defensa de la voluntat democràtica i la negociació. En aquest sentit, el president d'ERC va defensar seure en tots els fóruns on calgui, perquè la negociació “hi acabarà sent segur, encara que sigui només per al repartiment d'actius i passius” amb el regne d'Espanya. Això sí, no va descartar fins i tot que sigui tan sols “amb la comunitat internacional”, ni que sigui per pactar-hi en quines

condicions s'hi incorpora un eventual estat català. “Com més preparats hi arribem, millor, i com més ens hi acompanyin a dins de la nostra societat i arreu del món, millor”, instava, en tot cas, sobre la negociació. Junqueras es feia seu el dolor dels ucraïnesos, i l'assimilava al que en altres moments històrics van patir els catalans, fet pel qual conclouia: “El repte avui és infinitament més fàcil que el repte a què s'han enfrontat molts dels que ens han precedit, i no tenim cap dret a no culminar el camí de la llibertat.”

desobediència política i social o de desbordament democràtic, a fi de fer possible l'autodeterminació. “Si no hi ha avenços tangibles, no descartem cap altra via democràtica”, resumeix una altra de les esmenes al text. A més, s'hi ha introduït apel·lar si cal a organismes internacionals a fi també que els tractats europeus reconeguin el dret a decidir i la possibilitat d'ampliacions internes, i s'ha afegit el referèndum acordat de Montenegro als referents que ja suposaven Escòcia i el Quebec.

En el que pot interpretar-se com una al·lusió velada a l'actual ANC, el text, que alerta que fixar-se “límits i cotilles” en forma de dates fixades o fulls de ruta “debilita i limita” el marge de maniobra del moviment, lamenta també que els plantejaments antipolítics generen “frustració i derrotisme” i advoca per una “repolitització” del sobiranisme civil i del conjunt de l'independentisme “per aconseguir reconectar els sectors que puguin haver quedat més desmobilitzats”. Això sí, constata que un dels principals reptes continua sent “l'articulació del consens estratègic i la represa de la iniciativa” per superar discrepàncies i retrets interns. Igualment, ERC marca distàncies respecte a la idea històrica, i rebutja “que es doni per fet” que avui l'independentisme català “sigui un moviment nacionalista clàssic basat en la identitat ètnica i cultural”.

Govern transformador

Perquè no hi vol renunciar, i perquè creu que ajuda en la fita de continuar acumulant forces, ERC també aposta mentre tant per les “polítiques republicanes transformadores”, un apartat que es tracta en detall en la ponència, que ha rebut afegits sobretot en matèries com la lluita contra el canvi climàtic i el despoblament. En una altra esmena incorporada, això sí, el text matisa aquesta vocació de govern i es guarda un as per a la protesta, ja que anima a ser part activa dels debats públics i implicar-se “decididament” en les mobilitzacions ciutadanes i moviments socials, “fins i tot quan les reivindicacions puguin no correspondre's amb les orientacions dels governs” en què participa ERC. ■